

* * *

Համբաներու միջև անկոխ,
Ակերուն քով «Տով»ին ջինջ՝
Կ'ապրէր կոյս մ'որ չունէր գովող,
Զինք սիրողներն ալ՝ շատ քիչ:

Մանուշակ մը ժայռի մ' մօտիկ,
Կէս մը պահուած աչքերէն,
Ազուոր աստղի մ' պէս մէկ հատիկ՝
Փայլող երկնի կամարէն:

Եւ ապրեցաւ անյայտ, քիչեր
Իմացան երբ չըկար ան,
Լիսին գերեզման է իջեր,
— Ո՛հ փոխուեր է ամէն բան:

WILLIAM WORDSWORTH

Թրգմ. Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻՆ

Ըզգեզ կ'երգեմ ես նորէն՝
Յաւերժական իմ երազ,
Այս հեռաւոր ափերէն,
Դուն մեր սրբոյն-պատուհաւ:

Որքան հեռու ըլլամ ես,
Այնքան մօտիկ եմ քեզի,
Սիրտըս սիրտդ ողջակէզ,
Թագուհիդ իմ երազի:

Դուն օրօրն իմ մայրական,
Դուն իմ եզրօրը անուն,
Դուն իմ փիւնիկ Հայաստան,
Երգ, Յոյս, Սէր ու Սըրբութիւն:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵԱՆ